

Naar jeg har knyttet disse Bemærkninger til dette Forslag om Ribe Domkirke, vil jeg tillade mig endnu at udtale det Ønske, at man ogsaa vil tage Hensyn til Ønskerne fra den Menighed i Ribe, der skal benytte denne Kirke, og til Autoriteterne, i hvilken Henseende jeg nærmest tænker paa Kirkeinspektionen, der har med Kirken at gøre. Man bør efter min Mening i det mindste høre, hvilke Ønsker der er paa disse Steder, og man kan da overveje, om det er Ønsker, der kunne opfyldes. Jeg mener, at man ikke uden videre kan forbigaa de Ønsker, som Menigheden og de, der repræsenterer den, kunne have ved en saadan Lejlighed, men dem bør der tages Hensyn til.

Blem: Jeg har ikke tænkt paa ved denne Lejlighed at udtale mig om Storpolitik, men jeg skal indskrænke mig til at tale om nogle enkelte Forslag til Bevillinger paa det foreliggende Finanslooforslag. I de foregaaende Aar er der ved flere Lejligheder af forskellige Talere i dette Ting særlig blevet fremdraget Spørgsmaalet om, at Staten i større Udstrækning end hidtil skulde søge at hjælpe ved Anlæg af Baadehavne, Skibshavne og lignende. Jeg vil gerne tillade mig at anbefale det samme ved denne Lejlighed, idet det forekommer mig, at Staten har moralsk Forpligtelse til i større Udstrækning end den hidtil har gjort, at støtte slige Anlæg. Naar man ser Drejningsoldtraktaten af 14de Marts 1857, hvorefter Danmark, som Erstatning for Drejningsolden, skulde have 70 Millioner, hvoraf imidlertid kun 65,6 Millioner gik ind i Statskassen, finde vi, at vi til Gengæld for dette Beløb paatog os at bevare og vedligeholde Indløbene, som det hedder, til vore Rede, Havne og Floder og vedligeholde Gods, Fyr- og Bagervæsenet uden til Gengæld at opkræve Løndepenge, Løstøpene eller lignende. Og ser man saa efter, hvad vi have givet ud f. Eks. i de sidste 20 Aar i den Anledning, fremgaar det af Statsregnskaberne, at der er udgivet 15,200,000 Kr. til Gods, Fyr- og Bagervæsenet og Kristiansøes Vedligeholdelse som Nødhavn. Regner man, at vi i de 20 Aar have haft 4 pCt. i Rente af de 65,6 Mill. Kr., have vi aarlig i Statskassen i Form af Rente haft en Indtægt af 2,624,000 Kr., medens Udgiften i de 20 Aar har været 760,000 Kr. aarlig; altsaa ikke en Gang en Tredjedel, saa at der er opsparet 37 Millioner alene af Renten af den Kapital, vi fik ind for Drejningsoldens Afløsning. Selv om man fradrager de Beløb, som Staten har udgivet til Esbjerg, Helsingør og Frederikshavns Havne, hvilket er ialt 8—9 Mill.

Kr., bliver der altsaa henved 30 Mill. Kr. tilovers af Renteindtægten i de 20 Aar. Det forekommer mig derfor, at Staten har en moralsk Forpligtelse til i større Grad end hidtil at komme slige Havneanlæg til Hjælp; thi det ligger ligesom i Sagens Natur, at naar der alene i Form af Renteindtægt kommer saa meget ind fra det, de søfarende Nationer have betalt os, har Sømandsstanden Krav paa at faa større Hjælp end hidtil, og jeg vil derfor gerne henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at der er kommet Andragender fra Bornholm om Hjælp til Havneanlæg ved Rønne og Baadeanlæg ved Wang og vel ogsaa ved Sandvig og Gudhjem. Jeg vil henstille til den ærede Minister at tage disse Andragender under velvillig Overvejelse. Det forekommer mig, at der kan være Grund til at støtte disse Anlæg. Paa § 19, IV. D. er der opført Bevillinger til Redningsmandsabet. Derom kunde jeg ogsaa sige at udtale mig. Siden 1876—77 er Lønningen for Redningsmandsabet saaledes: Opshynsmændene ved Baadstationerne faa 186 Kr. og Opshynsmændene ved Raketstationerne 129 Kr.; Formændene ved Baadstationerne faa 48 Kr. og Formændene ved Raketstationerne 36 Kr.; men det øvrige Mandstab faar kun ved Baadstationerne 36 Kr. og ved Raketstationerne 24 Kr. aarlig. Det bliver kun 10 Ore om Dagen ved Baadstationerne, hvor Lønnen er højst. Man vil maaske indvende, at de heller ikke have saa meget at gøre. Men jeg skal dertil bemærke, at for det første maa ingen af Mandstabet forlade sit Hjem i længere Tid end 24 Timer uden at melde sig til Opshynsmanden og uden at stille en dygtig Mand i sit Sted, og de skulle være parate til i Tilfælde af Stranding i det værste Vejr at gaa ud med Redningsbaaden, hvorved Livet er Indsatsen. Jeg tror, at Rystebefolkningen, hvorfra dette Mandstab udgaar, kan godt trænge til en lille Forhøjelse. Det er 468 Mand, der er Tale om, og tænker man sig, at der blev givet en Snes Kroner mere om Aaret, saa bliver det ikke en Gang 9,000 Kr. mere. Ganste vist gives der en Dagløn under Øvelserne, og der kunde da blive Spørgsmaal, om man skulde give dem flere Øvelsesdage eller forhøje Lønnen under Øvelserne i Stedet for at forhøje den faste Løn. Naar man i de senere Aar har forhøjet Lønningerne for Postbudene, Telegrafbudene og Jærnbanefunktionærene, kort sagt overalt, saa forekommer det mig, at der ogsaa kan være Grund til en lille Forhøjelse her, hvor Lønnen har været ens fra 1876—77 til nu.